

РЕШЕНИЕ

№ 27076

гр. София, 11.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3815** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Делото е образувано по жалба на М. А. Д., с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Ч. от САК срещу заповед № 8121К-3515/04.04.2025 г. на министъра на вътрешните работи.

В жалбата от съда се иска да отмени посочената заповед като незаконосъобразна поради неспазване на установената форма на административния акт. Сочи се, че заповедта е немотивирана, като липсват фактическите основания за издаването ѝ. Изложени са доводи, че служебната необходимост следва да бъде мотивирана с наличието на обстоятелства, актове и събития, които се отклоняват от обичайното състояние на структурите, престъпността общественения ред или променят законодателството, каквито в случая не са налице. Това означава, че липсват мотиви, които да обуславят преназначаването на жалбоподателя. Твърди се, че преназначаването е било извършено единствено с цел жалбоподателят да бъде персонално отстранен от дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“, след дадено от него интервю в телевизионна медия в качеството му на Председател на Синдикалната организация на държавните служители в МВР. Поддържа се, че жалбоподателят е бил на длъжност заместник-директор на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“, която е част от специализираната администрация, поради което преместването му на друга длъжност поради служебна необходимост, е следвало да се извърши в същата администрация. При тези съображения се иска оспорената заповед да бъде отменена.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият се представлява от адв. Ч. от САК, която поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът по оспорването министърът на вътрешните работи се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата. Претендира разноси.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, а и от представените заповеди с № 8121К-10952/15.07.2024 г., № 8121К-10953/15.07.2024 г. и № 8121К-354/20.01.2025 г. се установява, че жалбоподателят М. А. Д. към момента на издаването на оспорената заповед е заемал длъжността на заместник-директор на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ при МВР.

Със заповед № 8121К-3515/04.04.2025 г. М. А. Д. е преназначен на длъжност „заместник - директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ към „Ръководството на МВР“, с основно месечно възнаграждение в размер на 4 506 лв., за срок от 45 календарни дни. Като мотив за преназначаването се сочи: „ефективно изпълнение на една от основните задачи на служителите в звеното, разработване на политики, концепции, планове, програми и други документи, свързани с основните дейности на МВР по отношение на осигуряването на прозрачност и публичност на дейността, анализиране и систематизиране на публикациите в средствата за масово осведомяване, и възникнала служебна необходимост от включването в създаденото „Звено за подпомагане на министъра по чл.33, т.1 ЗМВР“ на служител, който има необходимия професионален опит в областта на стратегическите комуникации, на основание чл. 83, ал. 1 ЗДСл и чл. 142, ал.1, т.1 ЗМВР“.

С подписа си Д. е удостоверил, че се е запознал със заповедта и че не е съгласен с нея, тъй като липсва основание за издаването ѝ.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема следното от правна страна:

По допустимостта на жалбата: Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка по чл.168 от АПК съдът констатира, че оспорената заповед е издадена в писмена форма по чл.59 АПК, от компетентния съгласно чл. 158 ЗМВР орган – министъра на вътрешните работи, но при липса на мотиви, довела до неправилно приложение на закона – отменителни основания по чл.146, т.2 и т.4 от АПК. Оспорената заповед е издадена на основание чл. 83, ал. 1 ЗДСл и чл. 142, ал.1, т.1 ЗМВР.

Съгласно [чл. 83, ал. 1 и ал. 2 от Закона за държавния служител](#), при служебна необходимост държавният служител може да бъде преместван да изпълнява временно друга служба в рамките на същата администрация със заповед на органа по назначаването в същото населено място за срок не повече от 45 календарни дни през една календарна година. Разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от Наредба № 8121з-310/17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в министерството на вътрешните работи посочва, че служебната необходимост следва да бъде мотивирана в заповедта за преназначаване.

В обжалваната заповед не се съдържат конкретни обстоятелства, от които да се направи извод, че е налице служебна необходимост от преместването на служителя по смисъла на легалното определение, дадено в [§ 1 т. 23 от ДР на ЗМВР](#). Освен това липсва друг, предхождащ издаването на заповедта акт, който да съдържа мотиви за наличието на служебна необходимост. Не са посочени конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват изискуемите от тази разпоредба

предпоставки – „извънредни промени в оперативната обстановка, състоянието на престъпността и обществения ред“ и/или „нормативни промени“ и/или „промени във функционалните задължения на структурите“. Законодателят е обосновал съдържанието на служебната необходимост с промени, т.е. обстоятелства, актове и събития, които се отклоняват от обичайното състояние на структурите, престъпността, обществения ред или променят законодателството и именно поради този си характер водят до необходимост от действия по временно преназначаване именно на служител, допринасящ за осигуряването на публичност и прозрачност на дейността на министерството, анализиране и систематизиране на публикациите в средствата за масово осведомяване. Наличието на такива промени не е обосновано в заповедта, не е доказано и в производството.

Съгласно константната съдебна практика неточността и недостатъчността на мотивите водят до невъзможност за установяване на съображенията на административния орган при издаването на административния акт. Липсата на мотиви от фактическа страна в оспорената заповед относно твърдяната служебна необходимост води до неправилно приложение на материалния закон.

По изложените съображения оспорената заповед е издадена при неспазване на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя на основание чл.143, ал.1 АПК разноски в размер на 10 лева държавна такса и 600 (шестстотин) лева адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд София - град, I отделение, 46-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. Д., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представляван от адв. Ч. от САК, заповед № 8121К-3515/04.04.2024 г. на министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на М. А. Д., с ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 610.00 (шестстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: